

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214208770
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8214208770.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: Environmentálny fond, so sídlom Martinská 49, 821 05 Bratislava, IČO: 30 796 491, právne zastúpeného: Advokátska kancelária SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému: Q.. Q. W., nar. XX.XX.XXXX, S. XXX/XX, XXX XX O., právne zastúpenému: JUDr. Danica Holováčová, advokátka, Čajakova 5, 040 01 Košice, za účasti intervenienta: Slovenská správcovská a reštrukturalizačná, k.s., so sídlom Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 44 088 833, o určenie existencie a vymáhateľnosti záložného práva a iné, o odvolaní žalobcu a odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 1C/293/2014-790 zo dňa 03.10.2019 takto

rozhodol:

Odmieťa odvolanie žalobcu voči výroku III. rozsudku.

Potvrdzuje rozsudok v napadnutých výrokoch I., II., III. a V.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto: „I. Určuje, že záložné právo žalobcu zriadené Zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou 23.10.2008 medzi žalobcom, ako záložným veriteľom a žalovaným, ako záložcom, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený 24.10.2008 pod č. V XXXX/XXXX, k predmetu zálohu pozostávajúceho z pozemkov evidovaných na liste vlastníctva č. XXX, vedenom pre okres Bardejov, obec Kružľov, katastrálne územie Kružľov:

- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 832 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2 569 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 434 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 22 791 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 252 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 20 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 502 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 175 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 143 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 27 m²,
- parcela C KN č. XXX/XX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 105 m²,
- parcela C KN č. XXX, záhrada o výmere 224 m²,

- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 775 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 102 m²,
- parcela C KN č. XXX, záhrada o výmere 820 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 34 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, orná pôda o výmere 1 321 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, ostatná plocha o výmere 2 547 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 125 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 105 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, záhrada o výmere 35 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, záhrada o výmere 56 m²,
- parcela C KN č. XXX, záhrada o výmere 249 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 XXX m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 746 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 6 994 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3 155 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 824 m²,
- parcela C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1 944 m²,
- parcela C KN č. XXX/X, vodná plocha o výmere 625 m²,
- parcela C KN č. XXX, vodná plocha o výmere 207 m²

a stavieb evidovaných na liste vlastníctva č. XXX, vedenom pre okres Bardejov, obec Kružľov, katastrálne územie Kružľov:

- súp. č. XXX, drevoobrábacia dielňa na parcele C KN č. XXX,
- súp. č. XXX, jedáleň, administratívna budova na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, údržbárska dielňa, sklad na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, sociálna budova na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, výrobná hala, paletovacia linka na parcele C KN č. XXX,
- súp. č. XXX, parovňa na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, sociálna budova, pílnica na parcele C KN č. XXX,
- súp. č. XXX, budova na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, sklady na parcele C KN č. XXX,
- súp. č. XXX, príručný sklad na parcele C KN č. XXX/X,
- súp. č. XXX, trafostanica na parcele C KN č. XXX/XX,
- súp. č. XXX, prístrešok pri sklade na parcele C KN č. XXX/X,

vrátane všetkého príslušenstvo týchto stavieb, ktorými sú ich ploty, studne, prípojky inžinierskych sietí vodovodu, kanalizácie, rigoly, rozvody parovodov a pílín - lávky, komunikácie a spevnené plochy, úpravy potokov, elektrické rozvody a verejné osvetlenie existuje.

II. Žalovaný je povinný strpieť predaj predmetu záložného práva tvoreného nehnuteľnosťami označenými vo výroku I. tohto rozsudku, zriadeného zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou 23.10.2008 medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovaným ako záložcom, vklad ktorej bol do katastra nehnuteľností povolený pod č. V XXXX/XXXX dňa 24.10.2008.

III. Žalovaný je povinný z výťažku predaja predmetu záložného práva tvoreného nehnuteľnosťami označenými vo výroku I. tohto rozsudku, zriadeného zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou 23.10.2008 medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovaným ako záložcom, vklad ktorej bol povolený pod č. V XXXX/XXXX dňa 24.10.2008 zaplatiť žalobcovi sumu 905.044,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 2 % ročne

- zo sumy 502.016,14 Eur za obdobie od 10.2.2015 do 27.2.2015,
- zo sumy 510.591,22 Eur za obdobie od 28.2.2015 do 27.3.2015,
- zo sumy 519.166,30 Eur za obdobie od 28.3.2015 do 27.4.2015,
- zo sumy 527.741,38 Eur za obdobie od 28.4.2015 do 27.5.2015,
- zo sumy 536.316,46 Eur za obdobie od 28.5.2015 do 29.6.2015,
- zo sumy 544.891,54 Eur za obdobie od 30.6.2015 do 27.7.2015,
- zo sumy 553.466,62 Eur za obdobie od 28.7.2015 do 27.8.2015,
- zo sumy 562.041,70 Eur za obdobie od 28.8.2015 do 28.9.2015,
- zo sumy 570.616,78 Eur za obdobie od 29.9.2015 do 27.10.2015,
- zo sumy 579.191,86 Eur za obdobie od 28.10.2015 do 27.11.2015,
- zo sumy 587.766,94 Eur za obdobie od 28.11.2015 do 28.12.2015,
- zo sumy 596.342,02 Eur za obdobie od 29.12.2015 do 27.1.2015,
- zo sumy 604.917,10 Eur za obdobie od 28.1.2016 do 29.2.2016,

- zo sumy 613.492,18 Eur za obdobie od 1.3.2016 do 28.3.2016,
- zo sumy 622.067,26 Eur za obdobie od 29.3.2016 do 27.4.2016,
- zo sumy 630.642,34 Eur za obdobie od 28.4.2016 do 27.5.2016,
- zo sumy 639.217,42 Eur za obdobie od 28.5.2016 do 27.6.2016,
- zo sumy 647.792,50 Eur za obdobie od 28.6.2016 do 27.7.2016,
- zo sumy 656.367,58 Eur za obdobie od 28.7.2016 do 29.8.2016,
- zo sumy 664.942,66 Eur za obdobie od 30.8.2016 do 27.9.2016,
- zo sumy 673.517,74 Eur za obdobie od 28.9.2016 do 27.10.2016,
- zo sumy 682.092,82 Eur za obdobie od 28.10.2016 do 28.11.2016,
- zo sumy 690.667,90 Eur za obdobie od 29.11.2016 do 27.12.2016,
- zo sumy 699.242,98 Eur za obdobie od 28.12.2016 do 27.1.2017,
- zo sumy 707.818,06 Eur za obdobie od 28.1.2017 do 27.2.2017,
- zo sumy 716.393,14 Eur za obdobie od 28.2.2017 do 27.3.2017,
- zo sumy 724.968,22 Eur za obdobie od 28.3.2017 do 27.4.2017,
- zo sumy 733.543,30 Eur za obdobie od 28.4.2017 do 29.5.2017,
- zo sumy 742.118,38 Eur za obdobie od 30.5.2017 do 27.6.2017,
- zo sumy 750.693,46 Eur za obdobie od 28.6.2017 do 27.7.2017,
- zo sumy 759.268,54 Eur za obdobie od 28.7.2017 do 28.8.2017,
- zo sumy 767.843,62 Eur za obdobie od 29.8.2017 do 27.9.2017,
- zo sumy 776.418,70 Eur za obdobie od 28.9.2017 do 27.10.2017,
- zo sumy 784.993,78 Eur za obdobie od 28.10.2017 do 27.11.2017,
- zo sumy 793.568,86 Eur za obdobie od 28.11.2017 do 27.12.2017,
- zo sumy 802.143,94 Eur za obdobie od 28.12.2017 do 29.1.2018,
- zo sumy 810.719,02 Eur za obdobie od 30.1.2018 do 27.2.2018,
- zo sumy 819.294,10 Eur za obdobie od 28.2.2018 do 27.3.2018,
- zo sumy 827.869,18 Eur za obdobie od 28.3.2018 do 27.4.2018,
- zo sumy 836.444,26 Eur za obdobie od 28.4.2018 do 28.5.2018,
- zo sumy 845.019,34 Eur za obdobie od 29.5.2018 do 27.6.2018,
- zo sumy 853.594,42 Eur za obdobie od 28.6.2018 do 27.7.2018,
- zo sumy 862.169,50 Eur za obdobie od 28.7.2018 do 27.8.2018,
- zo sumy 870.744,58 Eur za obdobie od 28.8.2018 do 27.9.2018,
- zo sumy 879.319,66 Eur za obdobie od 28.9.2018 do 29.10.2018,
- zo sumy 887.894,74 Eur za obdobie od 30.10.2018 do 27.11.2018,
- zo sumy 896.469,82 Eur za obdobie od 28.11.2018 do 27.12.2018,
- zo sumy 905.044,90 Eur za obdobie od 28.12.2018 do zaplattenia.

IV. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

V. Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 21,5%, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, ktorý bol v poradí druhým rozhodnutím vo veci nakoľko pôvodný rozsudok 1C/293/2014-596 z 15.12.2017 bol odvolacím súdom zrušený uznesením č.k. 9Co/58/2018-677 z 22.01.2019 uviedol, že žalobca sa žalobou súdu doručenu 22.12.2014 v znení opravy a doplnenia domáhal určenia, že záložné právo žalobcu zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX uzavretou 23.10.2008 medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovaným ako záložcom, ktorej vklad do katastra nehnuteľností bol povolený 24.10.2008 na majetok vo vlastníctve žalovaného, špecifikovaný v petite žaloby, existuje a je vymáhateľné. Žiadal tiež uložiť žalovanému povinnosť strieť predaj predmetu záložného práva špecifikovaný v petite žaloby, zaplatiť z výťažku predaja zálohu žalobcovi pohľadávku v sume 905.044,90 eura s príslušenstvom, ktorým mal byť úrok z omeškania 9,05 % ročne zo sumy 905.044,90 eura a paušálnu náhradu nákladov v sume 40 eur a tiež určiť, že pri prevode alebo prechode zálohu pôsobí záložné právo voči nadobúdateľovi zálohu. Súčasne si nárokoval aj náhradu trov konania.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že dňa 23.10.2008 žalobca a obchodná spoločnosť NIKONA, s.r.o., Ťačevská 1639/38A, Bardejov, IČO: 36 481 289, ktorej právnym nástupcom je obchodná spoločnosť Remeda s.r.o., IČO: 44 586 647, uzavreli Zmluvu č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru, ktorou žalobca poskytol spoločnosti NIKONA, s.r.o. úver v celkovej výške 1.029.011,49 eura (pôvodne 31.000.000,- Sk), a to za účelom realizácie projektu výroby peletiek z drevnej biomasy

v priemyselnom parku Kružlov. Táto pohľadávka žalobcu bola zabezpečená Zmluvou o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX uzavretou dňa 23.10.2008 za účelom zabezpečenia pohľadávky žalobcu zo zmluvy o poskytnutí podpory formou úveru. Vklad záložného práva do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 24.10.2008 pod č. V: XXXX/XXXX. Žalobca poukázal na to, že uznesením Okresného súdu Prešov z 11.01.2011, sp.zn. 1R/13/2010 bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči žalovanému a uznesením Okresného súdu Prešov z 08.04.2011, sp.zn. 1R/3/2011 bolo začaté reštrukturalizačné konanie voči spoločnosti NIKONA, s.r.o. Do reštrukturalizácie spoločnosti NIKONA s.r.o. si žalobca prihlásil svoje pohľadávky v sume 157.513,55 eura ako nesplatenú podporu formou úveru s príslušenstvom a v sume 759.024 eur ako nedoplatok podpory formou úveru s príslušenstvom. Obe pohľadávky boli prihlásené ako zabezpečené pohľadávky, a to na základe v žalobe označenej zmluvy o zriadení záložného práva. Dňa 11.08.2011 bol potvrdený reštrukturalizačný plán a ukončená reštrukturalizácia žalovaného. Dňa 28.10.2011 bol potvrdený reštrukturalizačný plán a ukončená reštrukturalizácia spoločnosti NIKONA, s.r.o. Ďalej tvrdil, že 08.02.2012 žalovaný požiadal vtedajšiu Správu katastra Bardejov o výmaz záložného práva s odôvodnením, že záložné právo v dôsledku reštrukturalizácie žalovaného zaniklo s poukazom na § 155 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov. Na základe toho 16.05.2012 Správa katastra Bardejov žalobcovi doručila písomné oznámenie o výmaze záložného práva z listu vlastníctva č. XXX pre kat. územie Kružlov. Žalobca však tvrdil, že k výmazu záložného práva došlo neoprávnene, nakoľko § 155 zákona o konkurze a reštrukturalizácii výslovne upravuje iba zánik záložných práv veriteľov dlžníka a nie iných osôb, že záložné práva iných osôb trvajú napriek reštrukturalizácii záložcu i naďalej s tým, že ak by malo dôjsť k ich zmene, vyžaduje sa individuálna dohoda záložného veriteľa a záložcu, ktorá však v danom prípade uzavretá nebola. Žalobca nemal v reštrukturalizácii žalovaného postavenie veriteľa, ale iba záložné právo k majetku žalovaného, nebol jeho veriteľom, preto si v jeho reštrukturalizácii ani nemohol prihlásiť svoju pohľadávku. Taktiež tvrdil, že v dôsledku neplnenia reštrukturalizačného plánu NIKONA, s.r.o. sa obnovila pôvodná zabezpečená pohľadávka žalobcu, ktorá je zabezpečená záložným právom a na tomto základe je žalobca oprávnený sa domáhať uspokojenia svojej pohľadávky výkonom záložného práva zriadeného na majetok žalovaného.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný so žalobou nesúhlasil, žiadal ju zamietnuť. Argumentoval tým, že Okresný súd Prešov uznesením z 20.01.2011, sp.zn. 1R/13/2010 povolil reštrukturalizáciu žalovaného a vyzval veriteľov dlžníka, aby prihlásili svoje pohľadávky v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie. Reštrukturalizácia žalovaného bola povolená 27.01.2011 a dňa 29.07.2011 bola reštrukturalizácia žalovaného ukončená potvrdením reštrukturalizačného plánu. Žalobca si v pozícii veriteľa do reštrukturalizačného konania NIKONA, s.r.o. prihlásil dve pohľadávky v celkovej výške 916.537,55 eura, ktoré boli prihlásené ako zabezpečené pohľadávky. Prihlásené zabezpečenie žalobcu - veriteľa, bolo záložné právo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalovaného. V uznesení Okresného súdu Prešov zo dňa 10.10.2011, sp.zn. 1R/3/2011 bol do skupiny zabezpečených veriteľov zaradený jediný veriteľ - žalobca, s pohľadávkou zistenou do výšky 916.537,55 eura. Poukazyval na obsah tohto uznesenia, podľa ktorého prihlásené zabezpečovacie právo na majetok tretej osoby (žalovaného) veriteľovi (žalobcovi) zaniklo ako právo veriteľa, ktorý si riadne a včas neprihlásil svoje pohľadávky podľa § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Záložcovi (žalovanému) bol v reštrukturalizačnom konaní potvrdený reštrukturalizačný plán a Okresný súd Prešov ukončil jeho reštrukturalizáciu uznesením z 29.07.2011. Preto postavenie žalobcu - veriteľa zotrváva ako postavenie zabezpečeného veriteľa, ale hodnota jeho zabezpečeného majetku je nulová; jeho nekrytá hodnota zabezpečeného majetku prechádza k nezabezpečeným veriteľom. Nadväzujúc na to tvrdil, že tak ako žalobca prihlásil svoju zabezpečenú pohľadávku do reštrukturalizačného konania voči spoločnosti NIKONA, s.r.o., mal rovnakú povinnosť prihlásiť túto pohľadávku aj do reštrukturalizačného konania voči žalovanému, nakoľko tento ako záložca zabezpečoval svojim majetkom pohľadávku žalobcu, ktorú tento mal voči spoločnosti NIKONA, s.r.o. na základe zmluvy o poskytnutí podpory formou úveru. Keďže žalobca si svoju povinnosť nesplnil a pohľadávku si v stanovenej lehote do reštrukturalizačného konania voči žalovanému neprihlásil, jeho zabezpečovacie právo zaniklo.

Žalovaný poukázal aj na reštrukturalizačný plán spoločnosť NIKONA, s.r.o., podľa ktorého účastníci plánu prijali bez výhrad to, že práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných pohľadávok voči spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka, ako aj práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb, dňom potvrdenia plánu súdom zanikajú. Podľa žalovaného teda žalobca mal sám v reštrukturalizačnom pláne spoločnosti NIKONA, s.r.o. súhlasiť s tým, že mu ako veriteľovi dlžníka dňom potvrdenia reštrukturalizačného plánu zaniklo právo domáhať sa

uspokojenia jeho pôvodnej zabezpečenej pohľadávky z majetku tretích osôb, t.j. z majetku žalovaného. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania s poukazom na to, že žalobca sa uznesením Okresného súdu Prešov sp.zn. 1R/3/2011 o veci reštrukturalizácie dlžníka NIKONA, s.r.o. dozvedel, že prihlásené zabezpečovacie právo na majetok tretej osoby zaniklo.

4. Súd prvej inštancie z dokazovania vykonaného v priebehu celého konania a po realizácii úkonov smerujúcich k odstráneniu vady žaloby vo vzťahu k nároku na uplatnené príslušenstvo istiny zistil, že dňa 23.10.2008 žalobca a obchodná spoločnosť NIKONA, s.r.o. uzavreli Zmluvu č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru, ktorou žalobca poskytol spoločnosti NIKONA, s.r.o. úver na činnosti zamerané na dosiahnutie cieľov štátnej environmentálnej politiky v celkovej výške 1.029.011,49 eura (pôvodne 31.000.000,- Sk) za úrokovú sadzbu 1 % ročne, a to za účelom realizácie projektu - výroba peletiek z drevnej biomasy v priemyselnom parku Kružlov. Prvú splátku bola spoločnosť NIKONA, s.r.o. povinná zaplatiť v sume 8.576,41 eura (25.8373,- Sk) do 27.01.2009, a všetky ďalšie mesačné splátky v sume 8.575,08 eura vždy do 27. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci až do splatenia celej poskytnutej podpory, teda do termínu 27.12.2018. V zmysle čl. V. bodov 5. a 6. bola v rovnakých termínoch splatnosti spoločnosť NIKONA, s.r.o. povinná zaplatiť aj splatné úroky z nesplatenej časti úveru. V zmysle čl. VI. bodu 2. tejto zmluvy, splatenie poskytnutej podpory a jej príslušenstva žalobcovi malo byť zabezpečené zriadením záložného práva na stavby a pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území Kružlov, zapísané na liste vlastníctva č. XXX vedenom pre katastrálne územie Kružlov. V zmysle čl. VI. bodu 7. zmluvy bol žalobca oprávnený v priebehu trvania zmluvného vzťahu požadovať od spoločnosti NIKONA, s.r.o. doplnenie alebo rozšírenie zábezpeky poskytnutej podpory tak, aby hodnota predmetu zálohu zodpovedala hodnote pôvodného zálohu. Uvedené ustanovenie zmluvy normovalo, že ak tak spoločnosť NIKONA, s.r.o. neurobí v lehote do 14 dní odo dňa výzvy, žalobca bol oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby spoločnosť NIKONA, s.r.o. splatila zostatok nesplatenej časti úveru aj s príslušenstvom jednorazovo. Podľa čl. VII. bodu 2. zmluvy, v prípade nezaplatenia splátky žalobcom poskytnutej podpory vo výške a v termíne ako bolo dohodnuté v zmluve alebo v prolongovanom termíne, žalobca uplatní voči spoločnosti NIKONA, s.r.o. od prvého dňa omeškania úroky z omeškania vo výške 2 % ročne z výšky nesplatenej splátky istiny. V zmysle čl. VII. bod 5. zmluvy, v prípade ohrozenia návratnosti žalobcom poskytnutej podpory je žalobca oprávnený požadovať, aby dlžník rozšíril zabezpečenie úveru a jeho príslušenstva, odstúpiť od zmluvy a požiadať spoločnosť NIKONA, s.r.o. o zaplatenie celého zostatku nesplatenej istiny vrátane jej príslušenstva jednorazovo, uplatniť svoje práva z titulu zriadenia záložného práva a vymáhať svoje pohľadávky súdnou cestou. V zmysle čl. IX. bola zmluva uzatvorená na dobu do zaplatenia žalobcom poskytnutej podpory.

Dohodou o splátkach z 25.10.2010 sa žalobca a spoločnosť NIKONA, s.r.o. dohodli o splácaní dlhu za obdobie marec 2010 až október 2010 v sume 64.686,51 eura.

5. Dňa 23.10.2008 žalobca, žalovaný a spoločnosť NIKONA, s.r.o. uzatvorili podľa § 261 ods. 6 Obchodného zákonníka a § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka Zmluvu o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX, predmetom ktorej bolo zriadenie záložného práva v prospech žalobcu ako záložného veriteľa na zabezpečenie istiny vo výške 31.000.0000,- Sk, úrokov, penále a ďalších pohľadávok záložného veriteľa zo žalobcom poskytnutej podpory na základe Zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru z 23.10.2008 vrátane jej dodatkov. Z obsahu čl. II bodu 2. zmluvy o zriadení záložného práva vyplýva, že záložné právo bolo zriadené v prospech záložného veriteľa do výšky istiny, úrokov a poplatkov úveru, ako aj ďalších pohľadávok záložného veriteľa z poskytnutých prostriedkov žalobcu. Predmetom zálohu boli stavby a pozemky nachádzajúce sa v katastrálnom území Kružlov zapísané na LV č. XXX, pričom zoznam vecí tvoriacich predmet zálohu bol doplnený aj o stavby neevidované na LV č. XXX vedenom pre katastrálne územie Kružlov, ktoré mali byť postavené na pozemkoch zapísaných na LV č. XXX. Zmluvou o zriadení záložného práva bol dohodnutý spôsob výkonu záložného práva, náklady s výkonom záložného práva spojené. Vklad záložného práva bol povolený Správou katastra Bardejov 24.10.2008 pod č. B Záložné právo zapísané na LV č. XXX kat. územie Kružlov bolo vymazané pod položkou v.z. XX/XX na základe žiadosti žalovaného a k nemu pripojeného uznesenia Okresného súdu Prešov č.k. 1R/13/2010-220 z 25.07.2011. Súd konštatoval, že dňa 03.03.2015 bol Okresnému úradu Bardejov, katastrálny odbor doručený protest prokurátora č.k. Pd 7/15/7701-8 z 24.02.2015 vo veci výmazu záložného práva; konanie o proteste bolo prerušené do rozhodnutia súdu o určenie existencie a vymáhateľnosti záložného práva žalobcu.

6. Súd prvej inštancie zistil, že pod sp.zn. 1R/3/2011 bolo vedené reštrukturalizačné konanie voči spoločnosti NIKONA, s.r.o.. Do reštrukturalizácie žalobca prihlásil pohľadávku voči tejto spoločnosti

spolu vo výške 157.513,55 eura, ako nesplatenú podporu formou úveru s úrokmi a pohľadávku vo výške 759.024 eur, predstavujúcu nedoplatok podpory formou úveru. Pohľadávky boli prihlásené ako zabezpečené na základe zmluvy o zriadení záložného práva č. XXXXX/XXUXX/O/ZXXXX. Podľa reštrukturalizačného plánu prihlásené zabezpečovacie právo žalobcu na majetok tretej osoby zaniklo v zmysle § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii ako právo veriteľa, ktorý si riadne a včas neprihlásil svoje pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní žalovaného. Reštrukturalizačný plán bol potvrdený Okresným súdom Prešov. Podľa reštrukturalizačného plánu mala spoločnosť NIKONA, s.r.o. splatiť žalobcovi 10 % pôvodného záväzku v 120 mesačných splátkach po 763,78 eura. NIKONA, s.r.o. napriek výzve žalobcu na plnenie reštrukturalizačného plánu záväzok voči žalobcovi vyplývajúci z reštrukturalizačného plánu nespĺnila, výzva na plnenie jej bola doručená 12.10.2012. V lehote na plnenie pohľadávka žalobcu zaplatená nebola, spoločnosť NIKONA, s.r.o. pod zmeneným obchodným menom MOTIWAR GROUPO, s.r.o. zanikla bez likvidácie zlúčením s inými spoločnosťami a jej právnym nástupcom sa stala obchodná spoločnosť Remeda, s.r.o., IČO: 44 586 647. Na návrh žalovaného bolo uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 1R/13/2010 z 11.01.2011, publikovaným 18.01.2011 začaté reštrukturalizačné konanie voči žalovanému, podnikajúcemu pod obchodným menom Musah SELMANI-ATLAS s miestom podnikania Kláštorská 20, 085 01 Bardejov, IČO: 34 993 525. Uznesením č.k. 1R/13/2010-53 z 20.01.2011 bola povolená reštrukturalizácia žalovaného, za správcu bol ustanovený Ing. B. I., veritelia žalovaného boli vyzvaní v lehote 30 dní od povolenia reštrukturalizácie prihlásiť svoje pohľadávky a súčasne bol uznesením určený rozsah právnych úkonov žalovaného, ktoré počas reštrukturalizácie podliehajú súhlasu správcu. Z reštrukturalizačného plánu žalovaného bolo zistené, že svoje pohľadávky prihlásilo spolu 8 veriteľov v celkovej sume 1.575.457,16 eura, pričom medzi stranami nebolo sporné, že žalobca v tomto reštrukturalizačnom konaní žiadnu pohľadávku voči žalovanému neprihlásil. Zabezpečovacie právo si prihlásila len obchodná spoločnosť Tatra banka a.s. s hodnotou zabezpečenia 1.212.950 eur a prihlásenou výškou pohľadávky 164.784,16 eura, pričom na základe plánu mala získať plnenie do 100 % výšky svojej prihlásenej pohľadávky, teda výška tejto prihlásenej pohľadávky sa nemenila. Nezabezpečení veritelia mali získať plnenie do výšky 10 % svojej prihlásenej pohľadávky. Tento reštrukturalizačný plán bol schválený schôdzou konanou 01.07.2011 a potvrdený uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 1R/13/2010-220 z 25.07.2011 publikovaným v Obchodnom vestníku 29.07.2011, ktorým bola zároveň ukončená reštrukturalizácia žalovaného.

7. Posudzujúc skutkový stav zistený z vykonaných dôkazov mal súd prvej inštancie žalobou uplatnený nárok na určenie existencie záložného práva zriadeného zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/ZXXXX z 23.10.2008 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX kat. územie Kružľov špecifikovaných vo výroku I. rozsudku, za existujúce. Žalobca osvedčil naliehavý právny záujem na požadovanom určení, ktorý bol daný potrebou dosiahnutia zhody medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností, aj vzhľadom na potrebu vyriešenia predbežnej otázky v prerušenom konaní o proteste prokurátora č.k. Pd 7/15/7701-8 z 24.02.2015 vedenom pred Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor. Súd prvej inštancie konštatoval, že pre zápis záložného práva a jeho vznik k nehnuteľnostiam, ktoré uviedol vo výroku I. rozsudku boli splnené podmienky vyžadované občianskym zákonníkom pre platné zriadenie záložného práva k nehnuteľnostiam na základe zmluvy. Súd konštatoval, že nehnuteľnosti, ktoré uviedol vo výroku I. rozsudku, boli riadne zapísané na LV č. XXX pre kat. územie Kružľov. Záložné právo z predmetnej zmluvy o zriadení záložného práva z 23.10.2008 však nevzniklo k stavbám neevidovaným na LV č. XXX pre kat. územie Kružľov, ktoré mali podľa tvrdenia žalobcu stáť na pozemkoch zapísaných na tomto liste vlastníctva, a to pre absenciu zápisu zriadenia tohto záložného práva v katastri nehnuteľností. Vo vzťahu k stavbám neevidovaným na LV č. XXX vedenom pre kat. územie Kružľov preto záložné právo neexistuje, na túto časť žalobného návrhu sa preto vzťahoval výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, ktorý sa taktiež vzťahoval aj na žalobný návrh na určenie vymáhateľnosti záložného práva. Vo vzťahu k tomuto žalobou uplatnenému žalobnému nároku mal súd prvej inštancie za to, že nebol na ňom naliehavý právny záujem pre súbežnú požiadavku uloženia povinnosti žalovanému plniť zo záložného práva.

8. Námietku žalovaného o neexistencii sporného záložného práva z dôvodu, že táto nebola prihlásená do reštrukturalizačného konania žalovaného vedeného Okresným súdom Prešov pod sp.zn. 1R/13/2010 v zmysle § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011, podľa § 151md ods. 1 písm. h) Občianskeho zákonníka, mal za nedôvodnú. Uviedol, že v reštrukturalizácii si prihláškou uplatňujú pohľadávky len veritelia reštrukturalizačného dlžníka, ktoré vznikli do zverejnenia uznesenia súdu o začatí reštrukturalizačného konania v Obchodnom vestníku. Poukázal na výklad obsiahnutý v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Obdo/38/2018 z 29.01.2019, v

ktorom najvyšší súd okrem iného uviedol, že pokiaľ ide o prípadné zabezpečovacie práva, ktoré síce viaznu na dlžníkovom majetku, ale zabezpečujú pohľadávku voči inej osobe ako reštrukturalizovanému dlžníkovi, takéto zabezpečovacie práva sú účinnosťou plánu nedotknuté. Takýto zabezpečený veriteľ ani nemá pohľadávku voči dlžníkovi, ktorú by mohol uplatniť v reštrukturalizácii keďže jeho obligačným dlžníkom je iný subjekt ako reštrukturalizácii podrobený dlžník. Ak dlžník, ktorému bola povolená reštrukturalizácia zabezpečuje svojím majetkom záväzkov tretej osoby, môže veriteľ tretej osoby realizovať svoje zabezpečovacie právo, napr. výkonom záložného práva. Začatie reštrukturalizačného konania, ani povolenie reštrukturalizácie, nebráni veriteľovi tretej osoby vo výkone zabezpečovacieho práva zaťažujúceho majetok reštrukturalizačného dlžníka. Súd prvej inštalácie uviedol, že sa stotožňuje s výkladom realizovaným Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 3Obdo/38/2018 z 29.01.2019, v ktorom sú formulované tieto závery:

I. Účinky zverejnenia reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku podľa ustanovenia § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v podobe zániku práva vymáhať pohľadávky voči reštrukturalizačnému dlžníkovi a v podobe zániku riadne a včas neprihlásených zabezpečovacích práv viaznucich na majetku reštrukturalizačného dlžníka sa vzťahujú len na tie pohľadávky a zabezpečovacie práva, ktoré je možné prihláškou prihlásiť v reštrukturalizácii.

II. Zverejnením uznesenia o potvrdení reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku nedochádza k zániku zabezpečovacích práv zriadených na majetku reštrukturalizačného dlžníka, ak je zabezpečovacím právom zabezpečená pohľadávka tretej osoby odlišnej od reštrukturalizačného dlžníka.

III. Zabezpečovacie práva zriadené na majetku reštrukturalizačného dlžníka, ktoré zabezpečujú pohľadávku tretej osoby, zostávajú účinnosťou reštrukturalizačného plánu nedotknuté za predpokladu, že zabezpečený veriteľ (t.j. obligačný veriteľ tretej osoby) nevyslovil súhlas, aby sa jeho právne postavenie riešilo v reštrukturalizačnom pláne.

Súd prvej inštalácie v nadväznosti na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, poukázal aj na to, že sa stotožňuje taktiež s dôvodmi odklonu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky od právnych názorov uvedených v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 193/08-20 zo 04.06.2008 s poukazom na to, že úlohou ústavného súdu nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Poukázal na ústavným súdom opakovane prezentovaný názor, že jeho úloha pri rozhodovaní o sťažnosti pre porušenie práva na súdnu ochranu rozhodnutím súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie zákonných predpisov s ústavou alebo medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách.

9. Súd prvej inštalácie vo vzťahu k nároku na určenie existencie záložného práva uzavrel, že žalobca nemohol svoje záložné právo, ktoré mal voči žalovanému ako záložcovi prihlásiť do reštrukturalizačného konania žalovaného, keďže voči nemu nemal žiadnu peňažnú pohľadávku z úveru poskytnutého žalobcom spoločnosti NIKONA, s.r.o.. Prihlásenie záložného práva o reštrukturalizácii vylučuje § 114 ods. 1 písm. c) v spojení s § 119 ods. 1 a § 120 ako aj § 122 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Zo zákonných ustanovení a hypotézy ustanovenia § 122 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii vyplýva podmienka, že veriteľ má prihlásiť zabezpečenú pohľadávku, t.j. prihlásenie záložného práva môže byť spojené len s prihlásením peňažnej pohľadávky záložného veriteľa, ktorú má voči osobe v reštrukturalizácii, čo v danom prípade vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným splnené nebolo. Preto neprihlásenie zabezpečovacieho práva žalobcu voči žalovanému v reštrukturalizačnom konaní žalovaného vedenom pred Okresným súdom Prešov nemohlo mať účinok ustanovenie v § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii. Súd prvej inštalácie uviedol, že reštrukturalizačný plán je listinou upravujúcou vznik, zmenu alebo zánik práv a záväzkov osôb v nej uvedených, teda účastníkov plánu, ktorými môžu byť len osoby, ktoré sa reštrukturalizačného konania zúčastnili alebo mohli zúčastniť, t.j. dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Žiadne ustanovenia reštrukturalizačného plánu nemôže sa vzťahovať na osobu, ktorá nie je jeho účastníkom. Aj z týchto dôvodov po schválení reštrukturalizačného plánu žalovaného záložné právo žalobcu voči žalovanému nezaniklo.

10. Súd prvej inštalácie uviedol, že reštrukturalizačný plán voči spoločnosti NIKONA, s.r.o. sa z dôvodu, že spoločnosť NIKONA, s.r.o. nevyhovela výzve žalobcu na plnenie záväzku z tohto plánu, stal voči žalobcovi neúčinný a neúčinnosť nebolo možné konvalidovať ani prípadným neskorším konaním zo strany dlžníka, t.j. spoločnosti NIKONA, s.r.o.. K zániku záložného práva preto nedošlo a pri preukázaní naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení existencie záložného práva bola žaloba vo

vzťahu k určeniu existencie záložného práva k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku I. rozsudku dôvodná.

11. Žalovaným vznesenú námietku premlčania záložného práva mal súd prvej inštancie za nedôvodnú. V tejto súvislosti poukázal na § 151j ods. 2 Občianskeho zákonníka s konštatovaním, že k premlčaniu záložného práva nemôže dôjsť skôr než dôjde k premlčaniu zabezpečenej pohľadávky, pričom pohľadávka žalobcu premlčaná nebola.

12. Vo vzťahu k žalobnému nároku o uloženie povinnosti žalovanému strpieť predaj predmetu záložného práva súd prvej inštancie uviedol, že pri existencii záložného práva k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku I. rozsudku a pri zistení toho, že obligačný dlžník nesplnil záväzok zo zmluvy uzatvorenej so žalobcom sú splnené podmienky vyžadované hmotným právom pre určenie povinnosti žalovanému strpieť predaj predmetu záložného práva k tým nehnuteľnostiam, ku ktorým existuje záložné právo ako ich súd prvej inštancie uviedol vo výroku I. rozsudku.

13. Vo vzťahu k nároku na uloženie povinnosti zaplatiť sumu 905.044,90 eura s príslušenstvom mal súd prvej inštancie za to, že nárok bol dôvodný čo sa týka sumy istiny nakoľko bolo preukázané, že suma istiny dlžníkom zo zmluvy zaplatená nebola, za nedôvodný mal však nárok na celú sumu príslušenstva tak ako to žalobca upresnil v priebehu konania. Žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť z výťažku predaja predmetu záložného práva zaplatiť sumu istiny 905.044,90 eura s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne zo sumy 905.044,90 eura od 10.02.2015 do zaplatenia, úrok v takej výške mal však súd prvej inštancie za nie dôvodný, jednak preto, že v zmluve uzavretej medzi žalobcom a spoločnosťou NIKONA, s.r.o. bol dohodnutý pre prípad omeškania úrok vo výške 2 % ročne z dlžnej sumy, nie vo vyššej. Celá suma úveru mala byť uhradená do 27.12.2018, 119-imi splátkami v sume po 8.575,08 eura splatnými vždy do 27. dňa v kalendárnom mesiaci. V čase vydania rozsudku tak celá istina bola úplne splatná, žalobca netvrdil, že by úver predčasne zosplatil alebo využil svoje právo odstúpiť od zmluvy. Preto žalobcovi v plnom rozsahu žalovanej sumy začal vznikať nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v dohodnutej výške až od 28.12.2018, predtým mu vznikol len nárok na zaplatenie úroku z omeškania z postupne narastajúcej sumy nezaplatených splatných splátok úveru. Preto súd uznal za dôvodný len žalobcom uplatnený nárok na úrok z omeškania vo výške 2 %, ročne a to zo sumy postupne splatných splátok s počiatkom omeškania v deň nasledujúci po uplynutí lehoty splatnosti tej-ktorej splátky. Výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti sa vzťahuje aj na túto nepriznanú časť žalobcom uplatneného príslušenstva a rovnako sa vzťahuje aj na žalobcom uplatnenú paušálnu náhradu nákladov v sume 40 eur, pretože § 768k ods. 1 Obchodného zákonníka vylučuje na tento právny vzťah vzniknutý už 23.10.2008 aplikáciu § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie pri právnom posúdení odkázal na ustanovenie Občianskeho zákonníka - § 151a, § 151b ods. 1, 2, § 151d ods. 1, 2, § 151e ods. 1, 2, 4, § 151md ods. 1, § 151j ods. 1, § 151m ods. 4, § 151mb ods. 1, § 100 ods. 2, § 151j ods. 2, na ustanovenia Obchodného zákonníka - § 397, § 261 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 330 ods. 1, § 768k ods. 1 v znení účinnom od 01.02.2013, § 369 ods. 1 v znení účinnom k 23.10.2008, na ustanovenia zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) - § 1 ods. 1, § 6 ods. 1 písm. c), § 28 ods. 1, 2, § 41 ods. 1, 3, na ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 - § 114 ods. 1 písm. c), § 119 ods. 1, § 120 ods. 1, 2, 3, § 122 ods. 2, § 132 ods. 1, § 155 ods. 1, 2, 3, 4, § 159, § 161 ods. 1, 3 písm. c), 4.

14. Výrok o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku. Uviedol, že žalobca si v konaní uplatnil 4 nároky, jeho pomer úspechu bol 60,75 %, podiel jeho neúspechu 39,25 %, preto v zmysle § 255 ods. 1, 2 CSP súd rozhodol o tom, že mu patrí voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu rozdielu medzi úspechom a neúspechom, teda v rozsahu 21,50 %.

15. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obe strany sporu.

16. Žalovaný podal odvolanie proti výrokom I., II., III. a V. rozsudku z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), c) a h) CSP.

Najzásadnejšie pochybenie súdu prvej inštancie podľa žalovaného spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, čo zakladá odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Súd podľa žalovaného pochybil v tom, že vo vzťahu k ust. § 155 ods. 1 zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení

účinnom do 31.12.2011 aplikoval nesprávny právny výklad aj keď si súd uvedomoval, že výklad tohto ustanovenia predstavuje zodpovedanie kruciólnej otázky. Vo vzťahu k § 155 ods. 2 zákona o konkurze a reštrukturalizácii súd síce uviedol, že predmetné ustanovenie bolo v nezmenenej podobe aj od 01.01.2012, avšak jeho aplikačná platnosť už od 01.01.2012 bola limitovaná novým ustanovením § 155 ods. 4, podľa ktorého v znení účinnom od 01.01.2012 plánom zostávajú nedotknuté práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných pohľadávok voči spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka, ako aj práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb. Právny stav platný a účinný do 31.12.2011 bol však vo vzťahu k ustanoveniu § 155 ods. 4 zákona znejúci tak, že ak plán neurčuje inak, plánom zostávajú nedotknuté práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných pohľadávok voči spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka, ako aj práva veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb. Podľa žalovaného zmenené ustanovenie ods. 4 vylučuje, aby reštrukturalizačný plán zbavil veriteľa práva domáhať sa uspokojenia jeho pôvodnej pohľadávky voči spoludlžníkom a ručiteľom dlžníka, ako aj uspokojenia pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb. K zániku týchto práv môže dôjsť len s výslovným súhlasom veriteľa, a nie prijatím plánu. Podľa žalovaného mal súd prvej inštancie ozrejmiť nielen aký bol právny stav do 31.12.2011, ale aj zmysel a účel legislatívnych zmien od 01.01.2012. Pokiaľ zmena, ktorá bola zavedená od 01.01.2012 zamedzuje v dôsledku schválenia reštrukturalizačného plánu zániku pôvodných pohľadávok voči spoludlžníkom a ručiteľom, tak potom s účinnosťou do 31.12.2011 takýto zánik na základe schváleného reštrukturalizačného plánu bol možný, ak plán neurčoval inak. Do 31.12.2011 sa súhlas záložného veriteľa nevyžadoval, naopak, postačovalo prijatie plánu. Ak súd realizoval výklad, resp. sa inšpiroval výkladom právnej úpravy účinnej až od 01.01.2012, následkom toho bola faktická retroaktivita neskoršej právnej úpravy na právne vzťahy skôr založené, na ktoré sa má vzťahovať skoršia právna úprava. Preto bolo nevyhnutné vykladať zmenu úpravy od 01.01.2012 spoločne s prechodným ustanovením § 206a zákona o konkurze a reštrukturalizácii, čo súd úplne opomenul. Súd prvej inštancie podľa žalovaného zo svojvoľných dôvodov, ktoré hlbšie a logicky nezdôvodnil, nepovažoval za smerodajné uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 193/08 zo 04.06.2008 naproti tomu za relevantný považoval rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Obdo/38/2018. Toto rozhodnutie však aplikovať nemal, pretože nereflekтуje právny stav platný a účinný do 31.12.2011, ale zohľadňuje stav od 01.01.2012. Uvedeným súd hrubým a nenapraviteľným procesným pochybením porušujúcim právo na spravodlivý proces, rozhodol k definujúcim znakom právneho štátu patrí aj zákaz retroaktívneho výkladu právnych noriem. Je tak zrejmé, že súd prvej inštancie de facto prevzal úplnú argumentáciu žalobcu a odklonil sa od Ústavným súdom Slovenskej republiky vysloveného názoru ku kľúčovej otázke sporu, pričom odôvodnenie rozsudku je v tomto smere nepresvedčivé a arbitrárne. Z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky pritom jednoznačne vyplýva, že základnou otázkou bola otázka, či možno do reštrukturalizácie prihlásiť pohľadávku zabezpečenú záložným právom vo vlastníctve reštrukturalizačného dlžníka, ktorá však vznikla za účelom zabezpečenia záväzku osoby odlišnej od reštrukturalizačného dlžníka, t.j. záväzku tretej osoby. Ústavný súd jednoznačne uzavrel, že do reštrukturalizácie je potrebné prihlásiť aj záložné právo záložného veriteľa, ktoré nezabezpečuje pohľadávku proti reštrukturalizačnému dlžníkovi. Z dôvodu neprihlásenia záložného práva neobligačného záložcu žalobcom do reštrukturalizácie dlžníka (žalovaného) toto právo zaniklo. Zánik záložného práva nie obligačného záložcu z dôvodu jeho neprihlásenia v reštrukturalizácii podľa žalovaného neodporuje ani účel a funkcia reštrukturalizácie. Tak ako v iných konaniach, aj v reštrukturalizačnom konaní si musí veriteľ uplatniť svoje právo ak chce, aby jeho pohľadávka alebo aspoň jej časť, bola uspokojená. V podmienkach reštrukturalizácie dlžníka zákonnou formou uplatnenia práva na prístup k súdu nie je prihláška pohľadávky veriteľa. Zálohom je často vec slúžiaca, či už v podnikateľskej činnosti dlžníka, ktorej zachovanie je potrebné aj pre účely ďalšieho prosperovania podniku dlžníka, nemožno preto pripustiť taký výklad ako ho predkladá súd prvej inštancie, lebo by tým de facto vznikol stav kedy by záložný veriteľ získal postavenie odlišné od iných veriteľov, ktorí musia prihlasovať pohľadávky prihláškou a nebolo by v ich možnostiach akokoľvek ovplyvniť uspokojenie zo zálohu z dôvodu nesplnenia záväzku osoby stojacej mimo reštrukturalizácie - obligačného dlžníka. Žalobca si svoje právo vyplývajúce zo záložnej zmluvy neprihlásil v rámci konania o reštrukturalizácii ako zabezpečené, čím mu tieto práva zanikli v súlade s vtedy platnou právnou úpravou do 31.12.2011. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Okresného súdu Prešov sp.zn. 1R/3/2011 z 10.10.2011, ktorým zánik záložných práv zabezpečovacieho práva na majetok žalovaného súd odobril ako súčasť reštrukturalizačného projektu. Podľa žalovaného súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vyhol odpovedi na to prečo by mali byť závery, ktoré vyplývali z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 193/08 zo 04.06.2008 pre konanie nepoužiteľné, resp. prečo by tieto závery vôbec mali byť nesprávne, čo

zakladá prítomnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Naviac rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa žalovaného pôsobí nepresvedčivo, zmätočne a ako celok je nepreskúmateľné a nezákonné. Dôvod nepreskúmateľnosti je možné vnímať aj v tom, že námietku žalovaného spočívajúcu v žalobcom nevyužitej náprave prostriedkami správneho súdnictva hodnoverne nezdôvodnil v tom zmysle, prečo tento argument žalovaného považoval za nenáležitý. Súd prvej inštancie podľa žalovaného taktiež nerozhodol o zmene žaloby samostatným uznesením. Žalobca až podaním, súdu doručeným dňa 12.04.2019, sa prvýkrát zmienil o príslušenstve v konkrétnej rovine, do toho času uvádzal len „príslušenstvo“, napr. v žalobe, resp. len skratku „prísl.“, napr. v podaní z 10.02.2016. Až v rámci podania doručeného súdu 12.04.2011 sa prvýkrát uvádza, že príslušenstvo je tvorené aj úrokmi z omeškania a to vo výške 9,0 % ročne zo sumy 905.044,90 eura od 10.02.2015 do zaplatenia. Až týmto podaním žalobca vymedzil konkrétny nárok, ktorému žiada poskytnúť súdnu ochranu a tiež jeho výšku, resp. rozsah plnenia. Nakoľko o takto uplatnenom nároku súd procesne nekonal, nemohol o ňom v konaní rozhodnúť, keďže súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu. Nabádaním žalobcu, aby ním formulovaný petit bol menený, resp. doslova doplnený za účelom určitejšej výšky peňažnej pohľadávky, pričom žalobca bol riadne zastúpený advokátom je porušením rovnosti strán sporu. Žalovaný namietal aj nesprávnosť obsadenia súdu prvej inštancie, pretože namiesto zákonného sudcu JUDr. Barbary Fedurcovej (predtým Michalkovej), bol pridelený sudca JUDr. Roman Lajoš. Z dôvodov rozsudku nevyplýva prečo malo dôjsť k zmene zákonného sudcu. Uvádza sa len, že po zrušení skôr vydaného rozsudku súdu prvej inštancie došlo k vydaniu dodatku č. 10 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2018 z 31.08.2018, čo však malo byť príčinou zmeny rozvrhu práce známe nie je. Podľa žalovaného uvedené zakladá prítomnosť odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP. Žalovaný preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu ako celok zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v plnom rozsahu.

17. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že pre prípad, že odvolanie žalovaného bolo podané včas, má za to, že nedošlo k naplneniu odvolacích dôvodov. Podľa žalobcu súd prvej inštancie správne interpretoval a aplikoval právne normy vo vzťahu k žalobcom uplatneným nárokom. Pokiaľ žalovaný ako údajne najzásadnejšie pochybenie súdu prvej inštancie mal za to, že vo vzťahu k ustanoveniu § 155 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 31.12.2011 aplikoval nesprávny právny výklad nakoľko bola zmena právnej úpravy v ustanovení § 155 ods. 4 tohto zákona, tak toto tvrdenie žalovaného žalobcu v celom rozsahu popiera. Zmena ustanovenia § 155 ods. 4 zákona o konkurze, na ktorú poukazuje žalovaný, sa týka otázky vylúčenia možnosti veriteľov domáhať sa uspokojenia ich pôvodných zabezpečených pohľadávok z majetku tretích osôb v reštrukturalizačnom pláne dlžníka. Táto zmena však nemá žiaden vplyv na správnosť a zákonnosť zistení súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie podľa žalobcu k uplatnenému nároku na určenie existencie záložného práva správne interpretoval a aplikoval ustanovenie § 155 ods. 2 zákona o konkurze. Vo vzťahu k tomuto ustanoveniu nedošlo s účinnosťou od 01.01.2012 k žiadnej zmene. V čase vydania rozsudku, ako aj v súčasnosti, stále platí, že toto ustanovenie nemožno aplikovať vo vzťahu k iným než obligačným veriteľom. Predmetné ustanovenie síce upravuje zánik práva vymáhať riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva, predmetné ustanovenie však hovorí výlučne o nárokoch voči obligačnému dlžníkovi. Žalovaný nebol voči žalobcovi v postavení obligačného dlžníka, ale v postavení záložcu. Pohľadávka žalobcu voči žalovanému (záložné právo) nie je pohľadávkou, resp. zabezpečovacím právom vzťahujúcim sa na majetok dlžníka, ide o vecnoprávnu pohľadávku voči záložcovi, ktorú ustanovenie § 155 ods. 2 zákona o konkurze žiadnym spôsobom neupravuje. Z tohto dôvodu je zmena právnej úpravy obsiahnutá v ustanovení § 155 ods. 4 zákona o konkurze bez právnej relevancie vo vzťahu k možnosti iných ako obligačných veriteľov prihlasovať pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní. Ustanovenie § 155 ods. 2 je potrebné vykladať aj v nadväznosti na ustanovenie § 119 ods. 1 zákona o konkurze, v zmysle ktorého účastníkmi reštrukturalizačného konania sú dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Do okruhu účastníkov nie je zaradený ani záložca ani záložný veriteľ, v dôsledku čoho tieto subjekty nemôžu byť účastníkmi reštrukturalizačného konania. Žalovaný poukazuje len na zmenu právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 155 ods. 4 zákona o konkurze, účelovo však opomína zmenu právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 28 ods. 7 zákona o konkurze, ktorá je právne relevantná aj vo vzťahu k posudzovaniu žalobcom uplatnenému nároku. Novelou zákona o konkurze bolo v rámci konkurzného konania s účinnosťou od 01.01.2012 umožnené prihlasovať si pohľadávky aj pre tých veriteľov, ktorí majú pohľadávku voči osobe odlišnej od úpadcu pokiaľ je táto pohľadávka zabezpečená zabezpečovacím právom zriadeným na majetku úpadcu. Účelom uvedenej zmeny bolo zavedenie možnosti uplatniť si

pohľadávky v rámci konkurzného konania aj pre vecnoprávných veriteľov, ktorým v čase do 31.12.2011 nebolo zákonom priznané žiadne postavenie v rámci konkurzného konania. Zákonodarca uvedenou zmenou reagoval na potrebu posilnenia postavenia iných než obligáčnych veriteľov spočívajúcu najmä v možnosti prihlasovať pohľadávky do konkurzného konania. Avšak možnosť iného než obligáčného veriteľa prihlásiť si svoju pohľadávku sa týka výlučne konkurzného konania, čo vyplýva tak zo samotného zaradenia ustanovenia § 28 ods. 7 zákona o konkurze do časti týkajúcej sa konkurzného konania, ako aj z dôvodovej správy k novele zákona o konkurze, z ktorej vyplýva, že účelom novely malo byť, okrem iného, posilniť postavenie vecnoprávného zabezpečeného veriteľa v konkurze. Možnosť iného než obligáčného veriteľa prihlásiť svoju pohľadávku v rámci reštrukturalizačného konania nebola do zákona o konkurze novelou zákona o konkurze ani žiadnou z neskorších noviel zavedená. Pre reštrukturalizačné konanie platné v čase reštrukturalizačného konania žalovaného, ako aj v súčasnosti, platí, že žalobca ako záložný veriteľ nemal povinnosť ani možnosť prihlásiť si svoje záložné právo voči žalovanému v reštrukturalizačnom konaní žalovaného.

Pokiaľ žalovaný poukazyval na bod 2.4.3. reštrukturalizačného plánu, nie je zrejmé, či sa odvoláva na reštrukturalizačný plán žalovaného alebo reštrukturalizačný plán spoločnosti NIKONA, s.r.o., nakoľko oba obsahujú rovnaké znenie článku 2.4.3. Bez ohľadu na túto skutočnosť však vo vzťahu k žalobcom uplatneným nárokom nemá právnu relevanciu ani jeden z vyššie uvedených reštrukturalizačných plánov. Reštrukturalizačný plán žalovaného nemá právnu relevanciu vo vzťahu k žalobcovi nakoľko žalobca nebol účastníkom reštrukturalizačného plánu žalovaného, tento sa vzťahoval výlučne na obligáčnych veriteľov žalovaného, medzi ktorých žalobcu zaradiť nemožno. Na žalobcu rovnako nemožno aplikovať bod 2.4.3. reštrukturalizačného plánu spoločnosti NIKONA, s.r.o. Žalobca a spoločnosť NIKONA, s.r.o. sú v postavení obligáčného veriteľa obligáčného dlžníka. Reštrukturalizačný plán spoločnosti NIKONA, s.r.o. je voči žalobcovi neúčinný z dôvodu podľa § 159 zákona o konkurze, čo potvrdil aj súd prvej inštancie. V nadväznosti na uvedené tvrdenie žalovaného týkajúce sa reštrukturalizačného plánu sú tvrdenia bez právnej relevancie.

Pokiaľ žalovaný mal za to, že súd prvej inštancie opomenul vykladať zmenu právnej úpravy od 01.01.2012 spoločne s prechodným ustanovením § 206a zákona o konkurze žalobca uviedol, že súd prvej inštancie v rozsudku konštatoval právnu relevanciu výkladu a aplikáciu ustanovenia § 155 ods. 2 zákona o konkurze v znení účinnom do 31.12.2011 na účely posúdenia dôvodnosti žalobcom uplatnených nárokov, t.j. aplikoval správnu právnu úpravu účinnú do 31.12.2011.

Pokiaľ mal žalovaný za to, že súd prvej inštancie nepovažoval uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 193/08 zo 04.06.2008 za smerodajné z viac menej svojvoľných dôvodov, ktoré hlbšie hlavne logicky nezdôvodnil, uviedol, že žalovaný nevysvetlil v čom mala spočívať údajná svojvôľa súdu prvej inštancie, ani neuviedol, ktoré konkrétne dôvody odklonu súd prvej inštancie hlbšie a logicky nezdôvodnil. Žalobca má za to, že súd dostatočne a logicky vysvetlil odklon od uznesenia ústavného súdu keď tiež uviedol, že úlohou Ústavného súdu Slovenskej republiky nie je zastupovať všeobecné súdy pri interpretácii a aplikácii zákonov. Navyiac súd prvej inštancie v odôvodnení vo vzťahu k otázke odklonu od právnych názorov uvedených v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky odkázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Obdo/38/2018 z 29.01.2019 kde Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodoval o otázke, ktorá nie je skutkovo a právne totožná so situáciou, ktorá bola predmetom konania pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky. Pokiaľ mal žalovaný za to, že súd prvej inštancie nemal aplikovať rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nakoľko toto rozhodnutie nereflektuje právny stav platný a účinný do 31.12.2011, ale právny stav od 01.01.2012, mal žalobca za to, že napriek prijatiu novely zákona o konkurze nedošlo s účinnosťou od 01.01.2012 k žiadnym legislatívnym zmenám vo vzťahu k možnosti iných než obligáčnych veriteľov prihlasovať svoje pohľadávky v rámci reštrukturalizačného konania subjektu, ktorý voči týmto obligáčnym veriteľom vystupuje v postavení obligáčného dlžníka.

Pokiaľ žalovaný svoju argumentáciu opieral o účel a funkciu reštrukturalizačného konania, žalobca uviedol, že účel a funkcia reštrukturalizačného konania nemajú vplyv na nemožnosť iných ako obligáčnych veriteľov prihlasovať svoje pohľadávky v reštrukturalizačnom konaní. Samotný žalovaný v odvolaní uvádza, že účelom reštrukturalizačného konania je zbaviť dlžníka časti dlhov. Na rozdiel od konkurzného konania záložný veriteľ nemá možnosť ani povinnosť prihlásiť svoju pohľadávku v reštrukturalizačnom konaní záložcu, opakovane zdôraznil, že v reštrukturalizačnom konaní môžu svoje pohľadávky prihlásiť výlučne obligáčni veritelia. Aj prihláška do reštrukturalizačného konania obsahuje výlučne údaje o obligáčnom veriteľovi a obligáčnom dlžníkovi, neobsahuje žiadnu možnosť uviesť údaje o záložcovi, resp. záložnom veriteľovi. Podľa žalobcu tak nedošlo k naplneniu odvolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Podľa žalobcu nedošlo ani k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku. Pokiaľ žalovaný v odvolaní uvádza, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení vyhol odpovedi prečo by mali byť závery uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 193/08 zo 04.06.2008 je použiteľné a že právna úvaha súdu prvej inštancie je „scestná“, podľa žalobcu však žalovaný neuviedol žiadne zákonné ustanovenia, ktoré preukazovali správnosť jeho tvrdenia. Žalobca poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 570/2017, v ktorom Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že jeho úlohou nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov z dôvodu, že ústavný súd nie je oprávneným podávať výklad zákonných ustanovení ako aj z dôvodu, že predmetom konania, ktoré predchádzalo vydaniu uznesenia ústavného súdu, na ktoré žalovaný poukazoval, bolo posúdenie inej skutkovej a právnej otázky než je otázka, ktorá je predmetom konania vo veci súdneho sporu, t.j. otázka existencie a vymáhateľnosti záložného práva žalobcu voči žalovanému. Právo na spravodlivý proces, ako v odvolaní namietal žalobca, tak porušené nebolo.

K odvolacej námietke o tom, že súd prvej inštancie nerozhodol o zmene žaloby, žalobca uviedol, že v zmysle výzvy súdu podaním z 10.04.2019 petit žaloby upresnil. Podaním žalobcu z 10.04.2019 nedošlo k zmene žaloby. Nie je pravdou, že by si žalobca v žalobe neuplatňoval úroky z omeškania, v žalobe uplatnil nárok na prísľušenstvo, ktorého výšku vyčíslil na základe uznesenia súdu prvej inštancie.

Pokiaľ žalovaný mal za to, že o žalobe rozhodoval nesprávne obsadený súd, poukázal na to, že to, že bol súd správne obsadený vyplýva z rozvrhu práce súdu prvej inštancie. Keďže zákonná sudkyňa nastúpila na materskú dovolenku, vec bola pridelená sudcovi JUDr. Romanovi Lajošovi, oznámenie o zmene sudcu bolo žalovanému doručené. Žalobca mal tak za to, že v prípade, že odvolanie žalovaného bolo podané včas, je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. IV. a V. potvrdiť.

18. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v rozsahu výroku III. podal odvolanie aj žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku, majúc za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalobca poukázal na to, že súd prvej inštancie vo výroku III. rozsudku nesprávne určil spôsob výpočtu úroku z omeškania. Súd prvej inštancie pri posudzovaní dôvodnosti jednotlivých žalobcom uplatnených nárokov vychádzal okrem iného zo zmluvy o poskytnutí úveru, zmluvy o zriadení záložného práva a z dohody o splátkach. Čo sa týka nároku na zaplatenie úroku z omeškania, aj keď to v rozsudku nie je explicitne uvedené, súd prvej inštancie vychádzal zo zmluvy o poskytnutí úveru, článku V. ods. 1, podľa ktorého spoločnosť NIKONA, s.r.o. bola povinná zaplatiť žalobcovi celú výšku žalobcom poskytnutého úveru najneskôr do 27.12.2018 a ako súd prvej inštancie uviedol výška splátok bola dohodnutá v sume 8.575,08 eura. Podľa žalobcu však súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam nakoľko pri určovaní spôsobu výpočtu úroku z omeškania popri zmluve o poskytnutí úveru nezohľadnil úpravu výšky splátok, počtu splátok a splatnosti jednotlivých splátok, ktorú si žalobca a spoločnosť NIKONA, s.r.o. dohodli v rámci dohody o splátkach. Z bodu 13 rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie mal za zistené, že v dôsledku omeškania spoločnosti NIKONA, s.r.o. s pravidelnými splátkami sa žalobca a spoločnosť NIKONA, s.r.o. dohodli na úprave spôsobu splácania dlhu spoločnosti NIKONA, s.r.o. v zmysle dohody o splátkach. Pokiaľ mal súd prvej inštancie uvedenú skutočnosť za zistenú, mal pri určovaní spôsobu výpočtu úroku z omeškania zohľadniť odlišnú úpravu výšky splátok, počtu splátok a splatnosti jednotlivých splátok tak ako boli dohodnuté v dohode o splátkach v spojení so zmluvou o poskytnutí úveru v znení dodatku č. 1. Podľa žalobcu v zmysle dodatku č. 1 sa žalobca a spoločnosť NIKONA, s.r.o. dohodli na tom, že spoločnosť NIKONA, s.r.o. je povinná zaplatiť celú výšku žalobcom poskytnutého úveru najneskôr do 27.12.2015. Dohodli sa na tom, že po zaplatení prvej splátky spoločnosť NIKONA, s.r.o. má pokračovať v splácaní žalobcom poskytnutého úveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 8.575,08 eura, počnúc dňom 27.02.2009 do 27.10.2010, čiže do 27. dňa bežného kalendárneho mesiaca, splátku za mesiac november 2010 vo výške 13.564,39 eura mala spoločnosť NIKONA, s.r.o. zaplatiť do 27.11.2010 a po zaplatení splátky za mesiac november 2010 mala spoločnosť NIKONA, s.r.o. pokračovať v splácaní istiny žalobcom poskytnutého úveru pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 13.554 eur až do splatenia celej poskytnutej podpory vždy do 27. dňa príslušného kalendárneho mesiaca. Žalobca uviedol, že nespochybňuje to, že nárok na zaplatenie úroku z omeškania vznikol žalobcovi dňom nasledujúcim po dni, v ktorom bola žaloba doručená žalovanému, t.j. dňom 10.02.2015, nesúhlasí však s vymedzením jednotlivých splatných súm, počtu jednotlivých splátok a lehôt splatnosti tak ako ich súd prvej inštancie vymedzil vo výroku III. rozsudku. Počiatočná suma, z ktorej je vo výroku III. rozsudku počítaný úrok z omeškania by mala predstavovať súčet splátok úveru splatných do dňa nasledujúceho po dni, v ktorom bola žaloba doručená žalovanému, t.j. v zmysle dohody o splátkach, ktorú mal súd prvej inštancie za zistenú. Ide o súčet splátok splatných odo dňa 27.01.2009 do 10.02.2015 podrobnejšie vymedzených

v dohode o splátkach v spojení so zmluvou o poskytnutí úveru v znení dodatku č. 1. V zmysle dohody o splátkach a zmluvy o poskytnutí úveru v znení dodatku č. 1 je táto suma 755.950,93 eura pre každú nasledujúcu splátku úveru, ktorej lehota splatnosti mala nastať v čase po dni nasledujúcom po dni, v ktorom bola žaloba doručená žalovanému, je potrebné počítať úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni lehoty splatnosti príslušnej splátky úveru v súlade s dohodou o splátkach a zmluvou o poskytnutí úveru v znení dodatku č. 1, pričom nárok na zaplatenie úroku z omeškania v plnom rozsahu žalovanej sumy, t.j. zo sumy 905.044,90 eura vznikol žalobcovi dňom 28.12.2015. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd v prípade potreby nariadil vo veci pojednávanie a po doplnení dokazovania rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku III. zmenil tak, že:

Žalovaný je povinný z výťažku predaja predmetu záložného práva tvoreného nehnuteľnosťami označenými vo výroku I. tohto rozsudku, zriadeného zmluvou č. XXXXX/XXUXX/X/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou 23.10.2008 medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovaným ako záložcom, vklad ktorej bol povolený pod č. V XXXX/XXXX dňa 24.10.2008 zaplatiť žalobcovi sumu 905.044,90 Eur s úrokom z omeškania vo výške 2 % ročne

- zo sumy 755.950,90 Eur za obdobie od 10. 2. 2015 do 27. 2. 2015,
- zo sumy 769.504,90 Eur za obdobie od 28. 2. 2015 do 27.3.2015,
- zo sumy 783.058,90 Eur za obdobie od 28. 3. 2015 do 27. 4. 2015,
- zo sumy 796.612,90 Eur za obdobie od 28.4. 2015 do 27. 5. 2015,
- zo sumy 810.166,90 Eur za obdobie od 28. 5. 2015 do 27. 6. 2015,
- zo sumy 823.720.90 Eur za obdobie od 28. 6. 2015 do 27. 7. 2015,
- zo sumy 837.274,90 Eur za obdobie od 28. 7. 2015 do 27. 8. 2015,
- zo sumy 850.828,90 Eur za obdobie od 28.8. 2015 do 27.9. 2015
- zo sumy 864.382,90 Eur za obdobie od 28. 9. 2015 do 27. 10. 2015
- zo sumy 877.936,90 Eur za obdobie od 28. 10.2015 do 27.11.2015,
- zo sumy 891.490,90 Eur za obdobie od 28. 11. 2015 do 27. 12. 2015,
- zo sumy 905.044,90 Eur za obdobie od 28. 12. 2015 do zaplatenia.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Žalobca taktiež žiadal, aby súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

19. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu a v odvolaní žalovaného, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania ani dôležitý verejný záujem.

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaných odvolaní do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať rozsudok z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 29.03.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel vo vzťahu k odvolaniu žalobcu k záveru o tom, že je potrebné ho odmietnuť a vo vzťahu k odvolaniu žalovaného k záveru o tom, že žiadny z ním vymedzených odvolacích dôvodov nebol relevantný.

20. Žalobca podal odvolanie výslovne voči výroku III. rozsudku, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi z výťažku predaja predmetu záložného práva tvoreného nehnuteľnosťami označenými vo výroku I. rozsudku zriadeného zmluvou č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX o zriadení záložného práva uzatvorenou 23.10.2008 medzi žalobcom ako záložným veriteľom a žalovaným ako záložcom, vklad z ktorej bol povolený pod č. V XXXX/XXXX dňa 24.10.2008 zaplatiť žalobcovi sumu 905.044,90 eura s príslušenstvom špecifikovaným vo výroku III. rozsudku.

21. Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

22. Výrokom III. rozsudku súd prvej inštancie nerozhodol v neprospech žalobcu, práve naopak, ak žalobca mal za to, že týmto konkrétnym výrokom bolo rozhodnuté v jeho neprospech, jeho tvrdenie bolo v rozpore s realitou.

Odvolačný súd sa zaoberal aj tým či posúdením obsahu odvolania žalobcu nie je možné dospieť k záveru o tom, že žalobca mienil odvolaním napadnúť časť zamietavého výroku rozsudku, t.j. výroku IV., vychádzajúc z odvolacej argumentácie založenej na tvrdení toho, že súd prvej inštancie, aj keď mal, ako z bodu 13 jeho rozsudku vyplýva, zistené to, že v dôsledku omeškania spoločnosti NIKONA, s.r.o. sa žalobca dohodol s touto spoločnosťou na úprave spôsobu splácania dlhu, pri určovaní spôsobu výpočtu úroku uvedené nezohľadnil. Podľa žalobcu súd nezohľadnil dodatok č. 1 k zmluve, ktorý žalobca uzavrel so spoločnosťou NIKONA, s.r.o.. V zmysle tohto dodatku pritom malo byť okrem iného dohodnuté, že spoločnosť NIKONA, s.r.o. je povinná zaplatiť celú výšku poskytnutého úveru najneskôr do 27.12.2015. Žalobca však, ako zo spisu vyplýva, nepredložil súdu prvej inštancie do času než o jeho žalobe rozhodol, žiadny dodatok č. 1, ktorým v odvolaní argumentoval a ktorý k odvolaniu priložil. Dohodou o splátkach z 25.10.2010 bolo riešené len zaplatenie dlhu 64.686,51 eura z dôvodu nezaplatených splátok za obdobie marec až september 2010, čo nemalo vplyv na súdom realizovaný výpočet úrokov z omeškania za obdobie od 10.02.2015. Pokiaľ žalobca prvýkrát až v odvolaní voči rozsudku predložil dodatok č. 1 k zmluve č. XXXXX/XX/UXX/O/XXXX, vymedzujúc odvolací dôvod ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP, išlo o nový prostriedok procesného útoku, na ktorý by nebolo možné v odvolacom konaní v zmysle § 366 písm. d) CSP prihliadať; žalobca ani netvrdil, že tento prostriedok nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, čo samé o sebe postačuje na jeho diskvalifikáciu. Za tejto situácie nebol ani dôvod na prípadný postup smerujúci k objasneniu rozsahu odvolania žalobcu ako rozhodujúcej náležitosti odvolania a odvolací súd tak dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu pokiaľ jeho rozsah vymedzil nesprávnosťou výroku III. rozsudku, ktorým však nebolo rozhodnuté v jeho neprospech, je potrebné podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť.

23. Odvolacia argumentácia žalovaného, vychádzajúc zo zdôraznenia komplexu údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o tom, že spor rozhodol nesprávne obsadený súd, na tvrdení o tom, že v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu došlo k porušeniu práv žalovaného na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolačný súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05).

24. Ústava Slovenskej republiky základné právo na zákonného sudcu upravuje v článku 48 ods. 1, podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Procesnou podmienkou na strane súdu je také jeho obsadenie, ktoré je zákonné.

25. Podľa § 3 ods. 3 veta prvá zákona č. 757/2007 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 757/2004 Z.z.“), zákonným sudcom je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. na účely tohto zákona sa rozvrhom práce rozumie akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok.

Podľa § 50 ods. 2 písm. a) zákona č. 757/2004 Z.z. rozvrh práce obsahuje určenie senátov, samosudcov, súdnych úradníkov a notárov poverených vybavovaním jednotlivých druhov vecí, ktoré došli na súd,

Podľa § 50 ods. 2 písm. e) zákona č. 757/2004 Z.z. spôsob a podmienky vykonania zmien v rozvrhu práce v prípade dlhodobej neprítomnosti sudcu a ak sa zmení personálne obsadenie súdu,

Podľa § 50 ods. 4 veta prvá zákona č. 757/2004 Z.z. rozvrh práce spolu so stanoviskom sudcovskej rady sú verejne prístupné.

26. Podľa verejne dostupného Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2018 a dodatku č. 10 k tomuto rozvrhu z 31.08.2018 (1SprR/10/2018, č.l. 683 spisu), bodu XXXIV., veci registra C, v ktorých bola zákonnou sudkyňou JUDr. Barbara Fedurcová, ktoré nebudú vybavené k 31.08.2018 z dôvodu jej nástupu na materskú dovolenku, boli prerozdelené a dňa 07.09.2018 bola vec vedená pod sp.zn. 1C/293/2014 pridelená náhodným výberom pomocou aplikácie sudcovi Okresného súdu Bardejov JUDr. Romanovi Lajošovi.

Oznámenie o zmene bolo žalovanému cestou jeho právnej zástupkyne doručené 30.04.2019 (č.l. 741 spisu).

JUDr. Barbara Fedurcová nastúpila na materskú dovolenku 01.09.2018. Uvedená objektívna skutočnosť bola dôvodom zmeny sudcu, ktorý spor prejednal, čo znamená, že spor bol rozhodnutý správne obsadeným súdom a žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP daný nebol.

27. Okrem odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP žalovaný mal za to, že v konaní boli naplnené predpoklady zakladajúce odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) a h) Civilného sporového poriadku.

28. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že nesprávnym procesným postupom sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca, činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním na faktickú, meritórnu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu, posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie z 13.08.2018, sp.zn. 4Cdo/104/2018).

29. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci je daný vtedy, ak súd činnosťou, pri ktorej na skutkové zistenia má aplikovať konkrétnu právnu normu pochybí nepoužitím správneho právneho predpisu alebo správny právny predpis síce použije, nesprávne ho ale interpretuje, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodí nesprávne právne závery.

30. Po oboznámení sa s obsahom spisu, skutkovým stavom zisteným z výsledkov dokazovania realizovaného na základe procesnej aktivity sporových strán a jeho právnym posúdením, má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie v štádiu po zrušení prvého rozsudku, č.k. 1C/293/2014-596 z 15.12.2017, správne procesne, v intenciách usmernenia odvolacieho súdu daných uznesením č.k. 9Co/58/2018-677 z 22.01.2019 postupoval. Z dokazovania realizovaného na základe prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany strán sporu riadne zistil skutkový stav rozhodujúci pre posúdenie veci a právne závery, ku ktorým dospel, vychádzajú zo skutkových zistení. V rozhodnutí dal jasné, zrozumiteľné, dostatočne konkrétne a v logickej postupnosti sformulované vysvetlenie dôvodov rozhodnutia, ku ktorému dospel. Je evidentné, že sa podobne zaoberal všetkými tvrdenými skutočnosťami, dôkazmi a námietkami, správne ich v jednotlivosti ako aj vo vzájomnej súvislosti vyhodnotil a dospel tak ku správne, presvedčivému záveru.

Na týchto správnych záveroch sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania posudzovaním odvolacích dôvodov žalovaného. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a preto, súc vedený presvedčením, že účelom rozhodnutia o odvolaní voči správne rozhodnutiu nie je opakovanie stranám sporu známych skutočností a dôvodov, na ktorých je prvoinštančné rozhodnutie založené, k odvolacím dôvodom žalovaného len na zdôraznenie správnosti rozsudku dodáva:

31. Žalovaný namietal procesné pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré malo podľa neho spočívať v tom, že nebolo rozhodnuté o zmene žaloby samostatným uznesením keďže žalobca až 12.04.2019 prvýkrát uviedol konkretizáciu príslušenstva, čím vymedzil rozsah plnenia, ktoré žiadal priznať, čím mal súd porušiť zásadu viazanosti žalobným návrhom.

32. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí viazanosť súdu žalobou. Žaloba je súhrnom skutkových tvrdení, ktorými žalobca nárok uplatnený žalobou zdôvodňuje, pričom týmto súhrnom v spojení s petítom žaloby je vymedzený základ nároku uplatneného žalobou, ktorý je predmetom konania.

33. O zmenu žaloby ide nielen vtedy, keď sa žalobca domáha niečoho iného než toho, čo v žalobe, ktorú pôvodne podal vymedzil, alebo vtedy, ak na základe rovnakého skutkového základu požaduje viac ako žiadal pôvodne, ale aj vtedy, ak požaduje to isté plnenie z hľadiska rozsahu a druhu, ale na základe iného skutkového stavu, než ktorý opísal v žalobe.

34. Žalobca podal na súd prvej inštancie žalobu, ktorou žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť konkrétne kvantifikovanú sumu istiny na základe skutkových tvrdení spočívajúcich v existencii pohľadávky voči konkrétnemu obligačnému dlžníkovi zabezpečenej záložným právom na nehnuteľnosti v majetku žalovaného. V žalobe uplatnil aj príslušenstvo z istiny bez jeho číselnej kvantifikácie, z obsahu žaloby bolo však zrejmé, že za príslušenstvo mal úroky z omeškania nakoľko argumentoval existenciou výzvy na plnenie reštrukturalizačného plánu, opačne pristúpi k vymáhaniu celej dlžnej sumy spolu s úrokom z omeškania. Za tejto situácie, nakoľko v časti sumy žiadaného príslušenstva bola žaloba nezrozumiteľnou, bolo povinnosťou súdu vyzvať žalobcu k odstráneniu vady žaloby postupom podľa § 129 CSP, čo súd prvej inštancie realizoval uznesením č.k. 1C/293/2014-687 z 26.03.2019. Realizácia procesného postupu súdu uložená súdu zákonom, ex offo, nemôže byť v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania ako mienil žalovaný. Platí pritom, že ak žalobca na základe výzvy súdu vady žaloby odstráni, zostane zachovaná aj hmotnoprávna lehota pre uplatnenie nároku pokiaľ bola žaloba (aj keď s neurčito vymedzeným skutkom a požiadavkou) podaná včas (Ústavný súd Českej republiky, nález z 13.01.1999, sp.zn. II. ÚS 105/97).

35. Žalovaným tvrdená nesprávnosť právneho posúdenia mala byť v zásade založená na tom, že súd prvej inštancie mal aplikovať a ozrejmiť právnu úpravu danú zákonom č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom aj len „zákon č. 7/2005 Z.z.“) v znení do 31.12.2011 a zmysel a účel legislatívnych zmien účinných od 01.01.2012.

36. Rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá je základom pre rozhodnutie, súdu sú aj právne normy aplikovateľné na prejednávaný spor. Zákomom, výklad ustanovení ktorého bol aplikovateľný na posúdenie predmetu sporu, bol zákon č. 7/2005 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2011 nakoľko kľúčom k správnosti odpovede na to či na existenciu a nároky zo záložného práva zriadeného na majetok záložcu má alebo nie vplyv reštrukturalizačné konanie žalovaného, ktoré bolo začaté na základe uznesenia Okresného súdu Prešov 1R/13/2010 z 11.01.2011, reštrukturalizačný plán schválený z 01.07.2011 bol potvrdený uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 1R/13/2010-220 z 25.07.2011, publikovaný v Obchodnom vestníku 29.07.2011, ktorým bola reštrukturalizácia žalovaného skončená.

37. Vychádzajúc z uvedeného bolo povinnosťou súdu na zistený skutkový stav aplikovať zákonnú úpravu účinnú v rozhodnom období, čo bola úprava daná právnymi predpismi v znení účinnom v rozhodnom období, u zákona č. 7/2005 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2011 nakoľko bol od 01.01.2012 novelizovaný. Úlohou súdu nebolo, ako mienil žalovaný, „ozrejmiť aj zmysel a účel legislatívnych zmien účinných od 01.01.2012“ nakoľko toto „ozrejmenie“, resp. prípadná zákonodarcom mienená korekcia významu a zmyslu zákonného textu, nemôže mať vplyv na výklad textu právnej normy pred realizovanou zmenou právnej úpravy.

38. Podľa ust. § 155 ods. 2 zákona o konkurze v znení účinnom do 31.12.2011 zverejnením uznesenia o potvrdení plánu v Obchodnom vestníku zaniká právo veriteľov, ktorí riadne a včas neprihlásili svoje pohľadávky vymáhať tieto pohľadávky voči dlžníkovi, ako aj riadne a včas neprihlásené zabezpečovacie práva vzťahujúce sa na majetok dlžníka; to platí rovnako aj pre podmienené pohľadávky, ktoré mali byť uplatnené prihláškou.

39. Odpoveď na otázku na to, kto je veriteľom, ktorého právo môže z dôvodu neprihlásenia pohľadávky do reštrukturalizácie dlžníka zaniknúť, dáva znenie § 119 ods. 1 a § 120 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.

40. Podľa § 119 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2011, účastníkmi reštrukturalizačného konania sú dlžník, navrhovateľ a veritelia, ktorí spôsobom ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky.

Podľa § 120 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2011 ak tento zákon neustanovuje inak, právo uplatňovať svoje nároky počas reštrukturalizácie majú len veritelia, ktorí spôsobom

ustanoveným týmto zákonom prihlásili svoje pohľadávky. Ak sa tieto nároky v reštrukturalizácii riadne a včas neuplatnia prihláškou, právo vymáhať tieto nároky voči dlžníkovi v prípade potvrdenia reštrukturalizačného plánu súdom zaniká.

41. Účastníkom v zmysle citovaných zákonných ustanovení sú okrem navrhovateľa reštrukturalizačného konania len dlžník a jeho veriteľia. Veriteľom je, vychádzajúc zo všeobecnej definície záväzkového vzťahu (§ 488 Občianskeho zákonníka) subjekt, ktorému zo záväzkového vzťahu vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka, záložným veriteľom je subjekt, v prospech ktorého je zriadené vecné právo k cudzej veci slúžiace zabezpečeniu jeho pohľadávky voči obligačnému dlžníkovi, ktorý sa môže, len vtedy ak zabezpečená pohľadávka je splatná a nie je uspokojená, domáhať uspokojenia zo zálohu (§ 151a Občianskeho zákonníka). Platí pritom, že právo záložného veriteľa na uspokojenie zo zálohu vzniká až márnym uplynutím splatnosti pohľadávky. Nie je podstatné či záložný veriteľ mohol pohľadávku zosplatniť, ale či a kedy sa rozhodol toto právo využiť a či ho využil (Najvyšší súd Českej republiky sp.zn. 31Cdo/1181/99, 21Cdo/616/2005, 21Cdo/1685/2008).

42. Žalobca nebol, vychádzajúc zo zákonnej úpravy, legislatívnych pojmov a súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu obligačného záväzku účastníkom reštrukturalizačného konania žalovaného, pre uvedené reštrukturalizačný plán, ktorý bol v tomto reštrukturalizačnom konaní prijatý, nemohol mať žiadny vplyv na existenciu záložného práva zabezpečujúceho jeho pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX z 23.10.2008 a nároky s tým súvisiace tento reštrukturalizačný plán ovplyvniť nemohol.

Súd prvej inštancie posúdil podstatnú skutkovú otázku podľa relevantnej právnej úpravy, ktorá ju regulovala v znení, v ktorom bola táto právna úprava účinná, t.j. v znení do 31.12.2011.

43. Odvolací súd za nedôvodnú mal aj odvoláciu námietku spochybňujúcu správnosť stotožnenia sa súdu prvej inštancie s výkladom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z rozsudku 3Obdo/38/2018 z 29.01.2019 vrátane tam uvedených dôvodov odklonu od právnych názorov uvedených v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. I. ÚS 193/08-20 zo 04.06.2008. Podľa žalovaného rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nereflektuje právny stav účinný do 31.12.2011, ale zohľadňuje stav od 01.01.2012.

Vo vzťahu k uvedenému je potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v citovanom rozsudku zaoberal otázkou výkladu ustanovenia § 155 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. (bod 30), ktorého znenie k 31.12.2011 je totožné so znením od 01.01.2012, pričom, zohľadňujúc okrem iného systematickú súvislosť zákona, odlišnosť právnej úpravy konkurzného a reštrukturalizačného konania, dospel k záveru, že v reštrukturalizačnom konaní si svoju pohľadávku (vrátane zabezpečovacieho práva) môže prihlásiť iba taký veriteľ, ktorý je obligačným veriteľom reštrukturalizačného dlžníka. Pre tieto dôvody najvyšší súd konštatoval, že účinky zverejnenia reštrukturalizačného plánu v Obchodnom vestníku podľa § 155 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. sa v podobe zániku práv vymáhať pohľadávky voči reštrukturalizačnému dlžníkovi v podobe zániku riadne a včas neprihlásených zabezpečovacích práv viaznucich na majetku dlžníka vzťahujú len na tie pohľadávky a zabezpečovacie práva, ktoré je možné prihlásiť v reštrukturalizácii. Z predmetného rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky tak vyplýva iný názor, než názor ku ktorému dospel Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo 04.06.2008 I. ÚS 193/08-20 aj dôvod odklonu od názoru ústavného súdu na to, či do reštrukturalizačného konania je možné prihlásiť zabezpečovacie právo.

Pokiaľ mal súd prvej inštancie za to, že odklon Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v spornej právnej otázke od názoru vyjadreného Ústavným súdom Slovenskej republiky je podporený rozsiahlou a logicky vystavenou právnou argumentáciou a stotožnil sa s ním, nie je možné konštatovať, že sa vyhol odpovedi na to prečo bol názor Ústavného súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí I. ÚS 193/08 zo 04.06.2008 pre dané konanie nepoužiteľným.

44. Odvolací súd sa rovnako ako prvoinštančný súd stotožňuje s názorom vyjadreným v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Obdo/38/2018 z 29.01.2019 nielen z hľadiska jazykového výkladu, textu právnej normy, ktorý je logickým začiatkom interpretácie práva, ale aj zo systematického výkladu, pre ktorý vo všeobecnosti tiež platí, že pri interpretácii akéhokoľvek textu je treba prihliadať ku kontextu, do ktorého je interpretovaná časť textu zasadená a výkladu práva e ratione legis (účelu a zmyslu zákona), pri ktorom nie je možné odhliadnuť od zásady zohľadnenia účelu právneho inštitútu ak je interpretovaná právna norma jeho súčasťou (Jan Wintr: Metody a zásady interpretace práva, Auditorium, Praha, 2013, str. 45,59, 128, 131).

Z výkladu relevantnej právnej normy a rozdielnosti konkurzného a reštrukturalizačného konania je možné dospieť k rovnakému záveru k akému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako najvyššia súdna autorita v oblasti výkladu všeobecných právnych predpisov.

Ak je názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí z 29.01.2019 odlišný od názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky, orgánu ochrany ústavnosti, zo 04.06.2008, je možné poukázať na názor Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého vývoj judikatúry nie je sám o sebe v rozpore s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože nezachovávaním dynamického a evolutívneho prístupu by hrozilo, že by sa z judikatúry stala prekážka reformy a zdokonaľovania (Atanasovski v. Macedónsko, rozsudok, 14.01.2010, č. 36815/03, § 38).

45. Žiada sa, v kontexte úpravy konkurzného a reštrukturalizačného konania, poukázať aj na zmysel záložného práva.

Zabezpečeniu návratnosti pohľadávky žalobcu zo zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/XXXX o poskytnutí podpory formou úveru spoločnosti NIKONA, s.r.o. malo z vôle osôb, ktoré participovali na vzniku záväzkového vzťahu z úverovej zmluvy, slúžiť záložné právo zo zmluvy č. XXXXX/XXUXX/O/Z/XXXX z 23.10.2008 uzavretej so žalovaným, ktorý nebol obligačným dlžníkom, ale záložcom. Účelom záložného práva ako právneho inštitútu, ktorý je subsidiárnym a akcesorickým záväzkom, je dosiahnuť uspokojenie pohľadávky, k zabezpečeniu ktorej bolo zriadené, z výťažku speňaženia zálohu v prípade, ak dlh, ktorý zodpovedá pohľadávke, ktorá je záložným právom zabezpečená, nebude včas splnený. To, že predmet záložného práva ako majetková hodnota je zdrojom úhrady záväzku, ktorý zabezpečuje, je pojmovou vlastnosťou záložného práva. Veriteľ, pre ktorého je majetková hodnota predmetu zálohu vyhradená, získava zabezpečením pohľadávky istotu, že v prípade nesplnenia pohľadávky zo strany obligačného dlžníka, ktorým nemusí byť záložca, bude mať možnosť uspokojiť sa zo zálohu. V tejto právnej konštrukcii sa tak prejavuje zásada pochádzajúca z rímskeho práva - plus caution is in re est quam in persona (väčšiu istotu dáva vec než osoba, M. Skřejpek, Maxima, Soudce č. 8/2005, s. 39-40).

46. Ak jazykovým systematickým výkladom a výkladom právnej normy z hľadiska jej účelu dospel v zhode s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky aj súd prvej inštancie k záveru, že ak právna úprava zákona č. 7/2005, text ktorého je komunikačným prostriedkom zákonodarcu vo vzťahu k adresátom právnej regulácie, nezaradila medzi účastníkov reštrukturalizačného konania záložných veriteľov s pohľadávkou voči obligačnému dlžníkovi odlišnému od reštrukturalizačného dlžníka a ako dôsledok zániku záložného práva zriadeného na majetok reštrukturalizačného dlžníka neupravila výslovnú povinnosť záložného veriteľa prihlásiť do reštrukturalizácie svoju pohľadávku voči obligačnému dlžníkovi odlišnému od záložcu - reštrukturalizačného dlžníka, záložné právo žalobcu nezaniklo, nejde o zánik v zmysle § 151md ods. 1 písm. h) Občianskeho zákonníka a nezanikli ani nároky s tým spojené.

47. S odkazom na dôvody rozsudku prvoinštančného súdu, odvolací súd, posudzujúc konkrétne odvolacie dôvody žalovaného vo vzťahu k výrokom rozsudku, ktoré odvolaním napadol, majú ich za odvolacie dôvody bez relevancie, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., III. a V. podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

48. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 CSP, podľa § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z výsledkov odvolacieho konania, v zmysle ktorých bol žalobca v plnom rozsahu úspešným preto priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

49. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.